

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 70.

Anden Session.

30te Møde.

Onsdagen den 20de November.

(Fortf.)

Blechingberg: Det forekommer mig dog virkelig at være en meget væsentlig Erindring imod den 1ste Paragraph, at det er en ubestemmelig Ting, hvem der er Pluraliteten af alle de deri Interesserede. Hvem skal afgjøre det Spørgsmaal? Hvilke Interesser er Talen om? Man kan jo tænke sig Interesser, som føre i forskellige Retninger med Hensyn til Ansfuellerne. Men, hvorom Alting er, kan jeg virkelig ikke indsee, at, om ogsaa Mølle-eieren og den formeentlige Pluralitet, som jeg ikke veed, hvorledes skal udkomme, blive enige om, at Noget var fordeelagtigt og nyttigt for dem, de derfor ikke alene skulde være berettigede til at arrangere sig imellem sig selv indbyrdes, men ogsaa paa en saadan Maade, at Trediemand skulde betale for den Afgjørelse, de slutte imellem sig. Deri mener jeg er en Uretfærdighed, og, ligesom jeg absolut maa være imod Expropriationstvång, saaledes indseer jeg heller ikke, at disse private Hensyn til, hvorledes En og Anden seer sin Fordeel og sin Nytte, kan indeholde i sig en Berettigelse til at tvinge Andre til at betale for Udførelsen af de Foranstaltninger, man til sin Fordeel ønsker.

Dahl: Nei, deri vil jeg med den ærede Landstingsmand, som nu satte sig, være aldeles enig, hvis det var Pluraliteten af Mølle-eierne, der skulde afgjøre det; men det forekommer mig, at det Spørgsmaal, om det er fordeelagtigt, maa være at afgjøre paa lovlig Maade, og, naar det saaledes er afgjort, saa forekommer det mig ogsaa, at den ærede Landstingsmands Erindringer for en stor Deel falde bort.

Stampe: Jeg troer, at man i Lovgiv-

ningen har en bestemt Regel for, hvem der i denne Sag kan kaldes de Interesserede, det er nemlig Participanterne i Vandløbene, som man siger, eller de Personer, hvis Jorder grændse til Vandløbene, eller ogsaa tillige de andre Personer, som ved en Kjendelse eller en Forening, indgaaet for Landvassenscomissionen, ere bestemte at skulle tage Deel i de Omkostninger, der foresalder ved Oprensninger eller Udvidelser af Vandløbet. Jeg skulde tillade mig denne Bemærkning med Hensyn til hvad der nylig blev ytret af den ærede 4de Landstingsmand for Kjøbenhavn. Det er mig bekjendt netop fra min Erfaringskreds, at det kan være særdeles vigtigt for meget store Egne, at en Vandmølle, som i sig selv ikke har nogen stor Drift eller nogen stor Betydning, kunde blive nedlagt, og det skulde være mig meget hjært, om der i saa Henseende i Lovgivningen kunde træffes en Foranstaltning, hvorved dette kunde opnaaes. Fra denne Side vil jeg altsaa ansee det for ønskeligt, at den foreliggende Sag kunde komme under Behandling, og, isald det ærede Thing skulde bestemme sig herfor, vil jeg tilligemed Forslagsstillerne, eftersom der vistnok kunde være adskillige omtvistede Punkter i Sagen, ansee det for rettest, at den toges under Behandling af en Comitee. Med Hensyn til den anden Paragraph i det foreliggende Lovforslag, har jeg ogsaa adskillige Tvivl. Jeg vil tillade mig at bemærke, at de Mænd, som deri omtales, ere Mænd, der ere udnævnte til at eftersee Vandløbene, men den Forretning, som de efter Lovforslaget skulde foretage, gaaer egentlig ikke ud paa at syne Vandløbene, men derimod paa at foretage Jordboniteringer eller at afgive Skjon om, hvorvidt et Jordstykke kan have Nytte af et Vandløb; det er i grunden en anden Forretning end at syne Vandløb, og jeg skal i saa